MAGAZIN SPORTIV

În patru rînduri

La asociația sportivă „Arta 2", din Galați, nu se mai practică nici un fel de sport.

O constatare se impune
(Și adevărul mi-e chezaș):
La „Arta 2" se poate spune,
Că sportul este... în „relache" !

Prin jocul prestat în „C.C.E." echipa de baschet „Steaua" a fost doar o umbră a valorii sale :

Un spectator privind o fază,
Se întreba nedumerit :
— Echipa ce evoluează
E stea sau vreun... meteorit?!?

C. MAZILU

Baie la —13 grade

Nu-ți vine să crezi, dar e adevărat ! Duminica trecută doi cetățeni din Capitală au făcut baie... în aer liber. Termometrul arăta —13 grade, iar lacul Tei era acoperit cu un strat gros de gheață. Sub stăvilar însă torentul de apă a măcinat gheața. Sloiurile pluteau în voie ca niște frunze de nufăr. Timp tocmai „bun" pentru.. plajă și baie. Cuvintele acestea însă nu le-am rostit noi ci cei doi protagoniști: Dumitru Crețu, pensionar cismar în vîrstă de 68 de ani și Aristide Galan, lăcătuș la întreprinderea 7 construcții metalice, în vîrstă de 30 de ani. Primul practică sportul călirii de mai mult de trei decenii. Tînărul, de-abia anul acesta s-a încumetat să-i urmeze exemplul.

Iată-i pe cei doi cutezători făcîndu-și „încălzirea" în... zăpadă

În jurul unui divorț

Parodie după G. Topîrceanu

Mișu St. Popescu vrea să divorțeze,
Lung prilej de vorbe și de ipoteze.
Unii zic că Mișu toată vina poartă,
De o să se-ntimple ca să se despartă,
Că nu poate nimeni să-i mai intre-n voie
Și-a avut norocul de-a găsit pe Zoe,
Care-i rabdă toate de cînd l-a luat
Că desigur alta nu l-ar fi răbdat !
Nu o menajează, nu-i manierat,
Toată ziulica e la meci plecat.
De-l cauți acasă sau la telefon,
Zoe îți răspunde — „E la stadion !"
Pleacă dimineața... merge la ciclism,
Seara, în nocturnă... e la atletism,
Iar la prînz... la fotbal merge neapărat
Pleacă des de-acasă chiar și nemîncat.
Și-are nervi și toane (Ca să vezi... stupidul !)
Toată săptămîna,... cînd pierde... RAPIDUL !!!
A crezut sărmana, cînd frigul se lasă,
Că o să rămînă în sfîrșit pe-acasă,
Că pînă începe iarăși campionatul
Nu o să-i mai plece la fotbal bărbatul,
Și cum alte treburi, duminică n-are
O să meargă-n fine cu ea la plimbare,
Și o să se ducă la cofetărie,
La un film, un teatru, la o braserie.
Dar cum Mișu este un hoinar sadea
Chiar și-n toiul iernii pe-acas nu stătea !
El se duce-acuma... la hochei pe gheață
(Spune și matale dacă asta-i viață !)
Iar acum o lună zi de zi s-a dus,
Toată săptămîna la handbal redus !
Cînd vine acasă tace ca și mortul,
Cînd servește masa el citește... „Sportul" !
Iar din „Informația"... spune Cleopatra
El citește seara... doar pagina patra !
Asta e sclavie,... însă biata fată,
Este bunătatea personificată !!!
Alții spun că totuși nu-i de vină el,
Că din contră Mișu e un soț model,
Însă ea, Popeasca, este o ingrată
Care toată ziua e pusă pe ceartă,
Pe scandal, pe vorbe rostite cu ton.
Ce e crimă frate, cînd la stadion
Se duce și Mișu ca și alți bărbați ?
Zoe e stupidă și să ascultați,
Ce spune și Lambru și madam Palade,
(O persoană-n vîrstă foarte cumsecade !)
C-astea toate-s mofturi,... mofturi de cucoană,
Că-n junețe Zoe a fost campioană.
Campioană, frate,... faptele-s concrete
Are doar acasă cupe și plachete !
Toate astea însă n-au nici-un temei
Că nu știe nimeni ce-a fost între ei.
Vineri toată lumea a putut să-i vadă,
Pe-amîndoi alături braț la braț pe stradă !
Iar în astă-seară, prin Giulești de treci,
Îi găsești în sală, pe-amîndoi,... la meci !!!

MINA PAPAGHEORGHE

In vino veritas...

Despre fotbal și unii fotbaliști

Dragă cititorule, am o părere bună despre puterea ta de deducție. Bănuiesc că, citind titlul, ai și sesizat ce aspect vreau să atac în dezbaterea despre cel mai îndrăgit sport, care, în ciuda popularității lui, ne oferă de la o vreme destul de rare și — of ! — destul de relative satisfacții.

Poate că spui : — „Bine, dar am învins Spania în meci revanșă ! Ce, e glumă ? Așa că las-o mai ușor"...

Știi că ai haz ? Tocmai acum s-o las mai ușor ? Tocmai acum, cînd am întrevăzut posibilitatea ca „rămînerea în urmă a fotbalului" să devină o problemă depășită ?

Numai că acel 3—1, care a deschis o geană de lumină pe un cer pînă atunci destul de cenușiu, e un succes care obligă. Îi obligă pe toți tinerii care bat mingea pe stadioane să meargă pe drumul marcat de această infuzie de optimism. Îi obligă să privească în față cauzele care ne îndeamnă pe noi, spectatorii, ca atunci cînd ni se face prea dor de înaltă măiestrie fotbalistică, să ne înghesuim în sala Floreasca unde, pe un ecran prea mic față de privirile noastre setoase, niște documentare sportive ne extaziază și ne trezesc regrete nemărturisite că astfel de faze nu vedem duminical, la meciurile obișnuite de campionat.

Și de ce? Eh! Cauzele sînt mai multe. Mie însă îmi revine în minte titlul: In vino veritas. Sigur! Ai și văzut legătura dintre fotbal și această veche zicală latină care pretindea, pasămite, că... „în vin e adevărul".

Intr-adevăr, în rîndurile care urmează nu voi analiza aspectele strict tehnice ale fotbalului, nu mă voi ocupa de probleme tactice, de scheme de joc, de preluări din volé, de centrări din viteză... Nu, pentru că nu aș fi în stare să vorbesc la urma urmei despre așa ceva. A, nu! Ar fi foarte bine dacă cei 23 de consacrați de pe teren (l-am numărat și pe arbitru) ar fi bine — zic — dacă ar renunța la ideea că în tribune ar mai exista nepricepuți care să întrebe cu seninătate — „ce-i aia ofsaid, sau pasă la adversar?"...

Da, da! Tipul spectatorului care dă sfaturi fără să aibă habar de joc a cam încetat să fie o „pîine" pentru umoriști.

Totuși, deși am putea să ne spunem părerea, propun, dragă cititorule, să lăsăm dezbaterile strict tehnice pe seama antrenorilor care, în plus față de noi, au calificare, iar noi să privim puțin viața de dincolo, sau mai bine-zis — de dincoace de stadion a celor pentru care am îndurat și eu și tu de atîtea ori și arșița verii și ploile toamnei și frigul iernii și — ce e mai rău decît toate astea la un loc — jocul lor. Jocul lor pentru care unii (să recunoaștem: mai microbiști decît noi doi) nu pregetă să-și rezerve din cînd în cînd din buget o sumă oarecare, ca să-i însoțească cu O.N.T.-ul, cînd au meci în deplasare, deși respectivul „onetist" are și el, într-un fel, meci — dar nu în deplasare, ci acasă — cu nevasta.

Asta este spectatorul.

Hai să vorbim acum despre unii fotbaliști. Despre viața lor extra-sportivă (dacă aș spune anti-sportivă n-aș greși decît literar).

Știu! Despre asta s-a mai discutat și s-a mai scris.

Uneori cu vervă, în foiletoane sprințare, alteori sobru și lapidar, în comunicate date de federație, anunțuri care îmi amintesc de cele cu chenar negru și care informează îndurerata asistență de ce a pierit din viața sportivă cutare sau cutare vedetă mai mică sau mai mare. Nu intenționez, nu e nevoie și nu e timp ca, prin înflorituri stilistice, să-mi spun mai pe ocolite părerea că una din cauze este și băutura.

In vino veritas!

In vin e unul din adevăruri.

Nici nu bănuiau vechii romani că, după mii de ani, dictonul lor o să aibă o asemenea aplicare.

Dar unii obișnuiesc să bea !

Să bea cu coechipieri, fără coechipieri, cu admiratori, fără admiratori, cu admiratoare, fără admiratoare, cu motiv, fără motiv, cu rost, fără rost, cu sifon, fără sifon, cu pahar, fără pahar, se bea la victorii, se bea la înfringeri și chiar la meci nul. Mă rog, vița de vie e una din mîndriile țării. Ne-a adus multe medalii în confruntările internaționale. Mult mai multe decît ne-a adus fotbalul. Feteasca și Rislingul sînt de neegalat: după un pahar simți că prinzi chef de vorbă, iar după al zecelea nimeni nu mai e ca tine.

— Hai noroc! Mai dă un rînd! Sînt vedetă!

Numai că oricît de solid ai fi, nu ești de fier. Mai întîi plătești vinul cu prețul lui inițial, scris pe sticlă, pe urmă îl plătești cu pierderea rezistenței, pierderea vitezei, pierderea suflului, pierderea reflexelor, pierderea locului în echipă (de-ar fi întotdeauna așa), pierzi admiratori, admiratoare, iar prețul șprițului devine uneori atît de piperat că ajunge chiar pînă la pierderea titlului de jucător de fotbal.

Și mai e ceva. Vinul, cu cît se bea mai simplu, devine mai compus! Chefuri, nopți pierdute, ba chiar și cîte o mică „busculadă".

Sfîrșitul e sigur, deși prematur: la o vîrstă cînd altora le merge jocul ca în zilele bune, el, care „a pornit tare" și a trezit pe vremuri speranțele selecționerilor și antrenorilor federali, rămîne pe dinafară din cauza încetării randamentului sau — prea e proaspăt exemplul — din cauza vreunei hotărîri a clubului...

Despre aspectele negative ale sportului profesionist presa ne amintește din cînd în cînd. Tarele lui sînt arhicunoscute. Poate ar trebui spus ceva și despre viața ordonată, cumpătată care, combinată cu talentul, păstrează strălucirea unui Pele, Garrincha, Sivori...?

Personal, nu cred că Mathews reușea, la peste patru zeci de ani, să joace în echipa Angliei, cu ajutorul unor chefuri la cataramă, făcute noapte de noapte... Și nici nu mi-l închipui pe Sivori ieșind clătinîndu-se, la ora 3 dimineața, de la vreo „Terasă a Colonadelor" din Roma. Nu-și permite: a doua zi are antrenament. Trebuie să exerseze, de sute de ori, la un perete, preluarea din volé. Mă rog. El, în afară de pasiune o mai face că asta-i meseria lui. Dacă nu atrage public pe stadion, patronul îi micșorează leafa. Tu însă o faci cu o răspundere și un preț mult mai mare: o faci pentru sutele de mii de suporteri care, cînd bate Romînia, a doua zi lucrează parcă fiecare cît trei. Dacă nu mă crezi, întreabă pe cei de la uzinele „Republica", pe cei de la Rafinăria 1 Ploiești, sau de unde vrei tu.

Ia te uită, frate! Mi-am propus să nu discut decît despre viața extra-sportivă a unora dintre fotbaliști și am ajuns acum la rezultate tehnice. Ba chiar și la producție. Te pomenești, însă, că oricît ai vrea să le separi, nu poți.

Și tu, cititorule, știi bine asta. Că doar, în materie de sport, ești la fel de „în problemă" ca și mine. Și atunci, dacă rîndurile de mai sus te-au convins, îți propun o acțiune la care să ia parte toți iubitorii fotbalului. Să ne luăm toți gume și creioane colorate și să modificăm afișele care atîrnă uneori pe pereții restaurantelor. De mîine, afișul trebuie să sune astfel :

— NU APLAUDAM PE CEI IN STARE DE EBRIETATE.

Și unde nu e, să-l punem.

FRED FIREA

În loc de felicitare

Fără să fie superstițioși, șahiștilor nu le place să joace atunci cînd aniversează ziua de naștere. S-a creat o veritabilă „tradiție" ca în această zi ei să... piardă partidele susținute. Exemplele sînt nenumărate. Capablanca a cîștigat prima sa partidă la Alehin în ziua cînd acesta împlinea 21 de ani. Viitorul campion al lumii i-a plătit polița mult mai tîrziu și l-a învins pe cuban în turneul din 1938, cînd „Capa" sărbătorea o jumătate de veac de viață.

Spasski a fost învins de Tal într-o partidă decisivă din cadrul campionatului U.R.S.S., tot cu prilejul zilei sale de naștere, ca de altfel și Gheller, în recentul meci susținut împotriva lui Keres.

Cu cîteva zile în urmă, Ciocîltea, participant la turneul internațional de la Bad Liebenstein, a pierdut la Gipslis în ziua cînd era felicitat că împlinise 31 de ani.

Ce au de făcut șahiștii cînd sorții turneului îi obligă să joace de ziua lor ? Răspunsul l-a dat, ca totdeauna spiritual, marele maestru sovietic Salo Flohr :

— *Eu*, a spus Flohr, cunoscut pentru butadele sale, *mă pun la adăpost, propunînd remiză încă înainte de a face prima mutare !...*

Catrene... congelate

Schiorul

El, privind cu interes
Fulgii care pică des,
Mi-a șoptit zîmbind mereu:
Gata și... gazonul meu !

Ciclistul

Iarna asta cu troiene
Care depășesc un metru,
Pare-se că e, măi nene,
Cursă — contra... termometru!

Unui suporter

Dorește dînsul evident
Chiar făr-a aștepta returul
Să vadă în curînd... mercurul
Că se... ridică-n clasament!

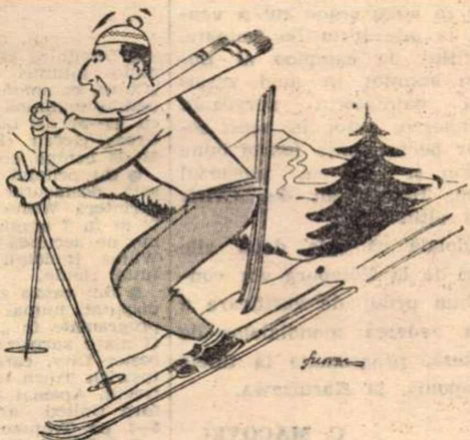
Studentul la I.C.F. aflat în sesiune de examene

Toți de ger par să se teamă
Taie lemne, iau măsuri
Doar el n-a băgat de seamă
E de-o lună... în călduri!

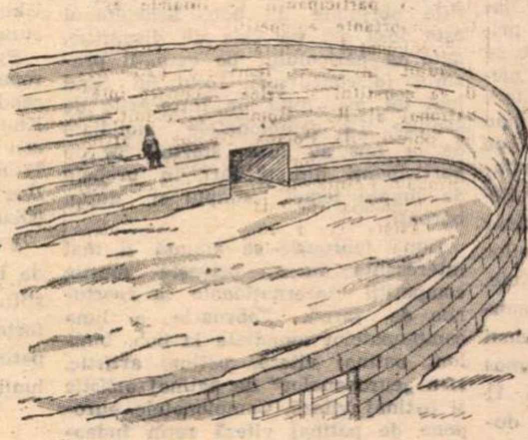
Antrenorul ai cărui sportivi nu făceau gimnastică

„Cu elevii n-am probleme
— A ținut să-mi dea de știre —
Fiecare vrea de-o vreme
Supliment la... „încălzire"!

I. CHIVU

Pentru orice eventualitate... Desen de S. Novac

Microbistul, sau în așteptarea returului. Desen de Fred Ghenădescu

POȘTA magazin

D. STOIANOV, TIMIȘOARA. — **1) Laszlo Papp, triplu campion olimpic (1948, 1952 și 1956) și actualmente campion european la categoria mijlocie, are 37 de ani. De-a lungul anilor, el s-a întîlnit și cu trei boxeri romîni, cîștigînd prin K.O. meciurile susținute cu Tiță și Pintea și întrecîndu-l la puncte pe Boamfă. — 2) Locomotiva Timișoara a învins o dată pe Steaua cu scorul de 7—1. Aceasta s-a întîmplat în ediția 1947—1948, în primul an de activitate al echipei Steaua.**

GH. POSTELNICU, PATÎRLAGELE. — **1) Meciul de 4 partide dintre Florin Gheorghiu și Alexandru Günsberger, care urmează să desemneze pe campionul țării la șah, va începe la 16 februarie. Primele două partide vor avea loc la Timișoara, iar ultimele două la București. Cei doi șahiști beneficiază deci în mod egal de avantajul... terenului!. — 2) Un pion ajuns pe linia de transformare poate deveni orice piesă în afară de rege. Bineînțeles că jucătorii preferă să aibă încă o damă pe tablă. Teoretic, un jucător poate avea în același timp chiar și 9 dame pe tablă. În această situație nu-l mai bate nici Botvinic!. — 3) Rocada mare este făcută corect numai în felul următor: Re1 — C1 și Ta1 — d1. —**

LUPU DAVID, DOROHOI. — **Fotbalistul Gheorghe Cacoveanu de la Steaua va împlini la 16 septembrie, 28 de ani. A debutat la echipa Solvay din Uioara. A mai jucat la Metalul Cîmpia Turzii (centru înaintaș!) și la Progresul București. Din 1955 joacă la Steaua. A fost selecționat de 6 ori în prima reprezentativă a țării.**

D. TRUFILA, OLTENIȚA. — **Cei doi handbaliști despre care întrebați, Mircea Costache I și Mircea Costache II, nu sînt frați. Primul este maestru al sportului, iar cel de al doilea este maestru emerit al sportului. Cîte o dată II este înaintea lui... I!**

O. STANCULESCU, GALAȚI. — **Intrucît turneul de la Bad Liebenstein nu cuprindea numărul de mari maeștri cerut de regulament, Victor Ciocîltea nu avea perspectiva de a obține o notă de mare maestru, chiar în ipoteza că ar fi cîștigat turneul. Totuși, nu acesta este motivul pentru care nu s-a clasat pe locul I!**

I. DRAGAN, CUGIR. — Echipa franceză de fotbal Reims activează în orașul cu același nume. — 2) Steaua n-a jucat în finala „Cupei campionilor europeni" la baschet. Dar, în orice caz, a realizat performanțe mai bune decît în ediția actuală. Acum doi ani s-a calificat chiar pentru semifinale, fiind întrecută în această etapă de puternica echipă sovietică T.S.K.A.

V. HOTARIS, COMUNA PETRIS. — Portarul echipei U.T.A., Coman a apărat în decursul anilor și poarta echipelor Rapid București, C.S.A. Cîmpulung Moldovenesc și C.C.A. Este un portar de talent, dar inegal. Apără goluri ca și făcute, dar face și greșeli elementare uneori. Altfel, desigur că ar fi intrat în vederile selecționerilor.

C. ANDREESCU, COMUNA PIETROȘANI-ZIMNICEA. — Elena Jianu, fosta căpitană a echipei noastre naționale de handbal s-a retras din activitatea competițională. Ea activează însă tot pe tărîmul culturii fizice și al sportulu,i fiind asistentă la I.C.F.

NICOLAE MARE, BRAȘOV. — 1) Aveți dreptate. — 2) Alexandru Mesaroș a jucat de două ori în echipa națională de fotbal. Deci, Steagul roșu are trei „internaționali", ceilalți doi fiind Hașoti și Seredai.

ION POȘTAȘU